

Съдбата скърбенъ дѣлъ ти отреди —
 Сълзитѣ съ пѣсни жални да изплаквашъ
 И въ унеса на буйнитѣ води,
 На свободата изгрѣва да чакашъ.

Рѣка вѣковна, твоята любовъ
 По родната земя навредъ се носи:
 Полета, планини — единъ победенъ зовъ
 Надлъжъ-наширъ понесенъ днесъ прекосва...

Тегла, неволи, кърви — забрави! —
 Отмина вече огнената буря;
 Да се оглеждатъ — Богъ благослови —
 Въвъ тебе вѣчно сѣйнитѣ лазури!